

De dood van Socrates

Kamiel Choi, 2014

Strop

ik ben, ziet u, nogal filosofisch aangelegd
in overpeinzing wandel ik op het schavot
met een knipoog voel ik even aan m'n strot
dan haal ik adem en zeg wat moet gezegd

de strop zal ik dragen als een lauwerkrans
en jullie veroordeling is mij een vreugd
te hangen voor dwazen is welhaast een deugd
voor een wijs man, dus ik grijp mijn kans

ik zal daar hangen met oneindig genoeg
kijkt u maar goed naar mijn lachend gelaat
voorwaar, het is voldaan, omdat ik u verlaat
met een geest die barst uit al zijn voegen

Elektrische stoel

Hier zit ik dan, op mijn filosofen-troon
de bedrading is aangelegd, omsloten het vlees
het oppervlak van mijn gedachten, dat ik toon
doet uw goden duizelen, omdat ik hen niet vrees

Mijn gelijk zal tot het einde blijven groeien
mijn vlees is het brood, dat u verbranden moet
ik hoop dat u niet met de stoppen zult knoeien
het blijft toch een ambacht, dat je met je handen doet

Voel ik het stijgende voltage kriebelen aan mijn billen?
is het hoogspanning, waar verder niemand aan mag komen?
zal de gloeilamp die hier hangt, net iets harder trillen?
Sterft men eigenlijk ineens, of gaat dat zo bij vlagen?
is de stoel voldoende geveerd, om doorzitten te voorkomen?
tot in het hart van uw dromen hoort u mij vragen en wedervragen.

Vuurpeloton

Hier sta ik, ongenaakbaar en wijdbeens
op de plek waar u zo meteen gaat vuren
kom me niet met uw vonnis, schiet ineens,
maar denk met dat geknal wel aan de burenen

Mijn dood is tenslotte wat er moet gebeuren
opdat ik ooit om mijn inzichten word benijd
en een hele traditie mijn dood zal betreuren
maar schiet op nu – u heeft geen uren de tijd

Vergeet de haan, en wat er nog zo kraait
maar haal rustig en beheerst uw trekkers over
zorg dat mijn ziel met alle winden waait
Zonder deze Dood zijn de komende eeuwen armer
dus luister naar wat ik met mijn gebabbel tover
en weef mythen om mij, dan ligt het straks iets warmer